

ת"פ 10874/03/14 - מדינת ישראל נגד טארק בדואן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10874-03-14 מדינת ישראל נ' בדואן(עציר)

ת"פ 26401-10-14 מדינת ישראל נ' בדואן(עציר)

בפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טארק בדואן (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בת"פ 10874-03-14, בכך שביום 3.3.14 עת שהה באבו גוש ללא היתר כדין, הבחינו בו שוטרים נוהג ברכב בעל לוחית זיהוי ישראלית, הם סימנו לו לעצור וביקשו ממנו את פרטיו, הנאשם מסר להם תעודת זהות בה פרטים של אדם אחר. במעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, התחזות כאדם אחר, הכשלת שוטר, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח.

2. עוד צירף הנאשם את ת"פ 26401-10-14 וזאת לאחר שכתב האישום תוקן. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 10.10.14 פרץ הנאשם ביחד עם אחרים לבית משפחת ברש בירושלים. הנאשם ביחד עם האחרים נכנסו לבית באמצעות שבירת סורג החלון וגנבו מתוך הבית רכוש יקר ערך ובכלל זאת כלי כסף רבים, תכשיטים, קופסאות תכשיטים, מחשב נייד, מזוודה וסכו"ם מכסף. בהמשך לאותן הנסיבות נהג הנאשם ברכב אשר נגנב ביום 17.9.14 מהגב' אהרונוביץ והוחלפה בו לוחית הזיהוי.

3. לאחר הפריצה הגיעו למקום שוטרים ואחד מהם ניגש לעבר הנאשם, אשר הוריד את משענת מושב הנהג, כדי להסתתר מפניו, השוטר פנה לנאשם וביקש ממנו להזדהות ובתגובה הניע הנאשם את הרכב, השוטר ביקש ממנו לעצור אולם הנאשם נמלט עם הרכב מהמקום. השוטרים ביצעו חסימה בכביש והנאשם בתגובה הגביר את מהירות נסיעתו, נסע לאחור וביקש להימלט מהשוטרים אשר עמדו מאחורי הרכב, תוך שהם צועקים לעברו "עצור משטרה". שוטר נוסף ביקש מהנאשם לפתוח את דלת הרכב, שבר את חלון דלת הנהג כדי לעצור את הנאשם ולמרות זאת הנאשם המשיך בנסיעה מהירה ופגע עם הרכב בגדר עץ של בית פרטי ושבר אותה ואף התנגש חזיתית בניידת משטרה. השוטר ביקש מהנאשם לעצור מספר פעמים ולמרות זאת הנאשם המשיך בנסיעה, תוך שהשוטרים אוחזים בו מבעד לחלון הרכב, עד אשר ריססו השוטרים את הנאשם בגז פלפל והשתלטו עליו. ברכב נתפס הרכוש הגנוב השייך לבעל הדירה.

4. במעשיו אלה שהה הנאשם בישראל שלא כדין, התפרץ לבית שמשמש למגורים, גנב, הזיק בזדון לרכוש, ביצע מעשי פזיזות ורשלנות ברכב, הכשיל שוטר ונהג ללא רישיון וללא ביטוח.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 33, נשוי ואב ל- 4 ילדים אשר טרם מעצרו התגורר בכפר בודו בשטחים עם אשתו וילדיו ולא עבד. הנאשם הוא בן בכור למשפחה בת 7 ילדים, אביו עבד בעבר כפועל בניין וכיום אינו עובד עקב בעיות בריאות ואמו עקרת בית. לדבריו אף אחד מבני משפחתו אינו מעורב בפלילים והוריו מתוארים כאנשי חוק אשר שמרו על כבוד המשפחה. לטענתו עקב מעצרו, מצב היחסים ביניהם מעט התערער עקב כעסם עליו.

6. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם סיים 8 שנות לימוד, עזב את בית הספר על מנת לסייע בפרנסת משפחתו, הצטרף לאביו ועבד עמו כפועל בניין במשך 8 שנים. בהיותו בן 20 התחתן לראשונה עם קרובת משפחתו לה היה נשוי במשך 7 שנים ולזוג נולדו שני ילדים, כיום בני 10 ו- 11. בהמשך התגרש, תקופה שהייתה משברית עבורו, הוא שקע בדיכאון והתקשה לחזור למעגל העבודה. שנה לאחר גירושיו התחתן בשנית עם תושבת ישראל, גרושה אף היא ולה שני ילדים מנישואים קודמים, אשר עבדה בעבר בבית חולים הדסה, אך כיום היא חולה בסוכרת ואינה עובדת. לבני הזוג נולדו שני ילדים משותפים נוספים ובנוסף מתגוררת עמם אמה של אשתו השנייה, אשר עברה אירוע מוחי ונמצאת במצב סיעודי. הנאשם הוא המפרנס היחיד של משפחתו המורחבת ועקב מעצרו חלה התדרדרות במצב הכלכלי של המשפחה.

7. הנאשם מסר לקצינת המבחן כי ניסה להסדיר את מעמדו בישראל ואף שכר את שירותיו של עורך דין לשם כך, אך זה לא דאג לו לאישורים מתאימים. הנאשם עבד באותה העת כנהג טרנזיט וכפועל ברפדיה והוא נעדר עבר פלילי עד למעורבותו בעבירות שלפני.

8. אשר לביצוע העבירות מיום 3.3.14 הנאשם עבד באותה עת בישראל, הוא פעל על מנת להשיג אישור כניסה לישראל, ועד לקבלת האישור הוכנה עבורו תעודת זהות מזויפת אותה הציג לפני השוטרים. לאחר שנתפס הנאשם לקח אחריות למעשיו, הפנים את חומרתם ולכן חזר לחיות בשטחים למרות שמשפחתו התגוררה בישראל. הנאשם הביע חרטה על המעשים והבין שעליו לשאת בתוצאותיהם.

9. אשר לביצוע העבירות מיום 10.10.14 הנאשם מסר לקצינת המבחן כי אותה עת עבד כרפד ברמאללה, הרוויח סכומים זעומים של כסף ומצבה הכלכלי של המשפחה היה קשה מאוד, בשל כך ומתוך דאגה למשפחתו הסיע אנשים, למרות שידע שהם פורצים לבתים ועל כך חש הנאשם חרטה ובושה. הנאשם מסר לקצינת המבחן כי כל חייו השתדל לפעול על פי חוק ולפרנס את משפחתו והדוחק הכלכלי הוא שהוביל לביצוע המעשים ללא חשיבה על השלכות מעשיו, כאשר לנגד עיניו עומדת פרנסת משפחתו ולא שיקולים נוספים.

10. קצינת המבחן התרשמה כי מצבו הכלכלי ותחושת הלחץ וחוסר האונים של הנאשם עלולים להוביל לביצוע עבירות נוספות. יחד עם זאת, ציינה קצינת המבחן כי התרשמה מאדם אחראי שזוהי מעורבותו הראשונה בפעילות עוברת חוק וזהו מעצרו הראשון ומאחר שלקח אחריות מלאה למעשיו והביע חרטה עליהם והוא חש תחושות בושה עמוקות, היא התרשמה כי ההליך המשפטי חידד עבורו את גבולות המותר והאסור והווה עבורו גורם מרתיע.

11. בסופו של יום המליצה קצינת המבחן כי בית המשפט יטיל עליו עונש מאסר קצר, לצד ענישה מותנית.

טיעונים לעונש

12. ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בעבירת פריצה מתוכננת היטב שבוצעה בצוותא, העבירה בוצעה בשעות הלילה, כאשר יש פוטנציאל להיתקלות בבני הבית, הפריצה בוצעה תוך גרימת נזק לסורג הבית ונגנב רכוש יקר ביותר. בהמשך התבצע מרדף אחר הנאשם והוא נתפס כשהוא נוהג ברכב שהיה גנוב והכל שעה שאין ברשותו רישיון נהיגה וביטוח. הנאשם אף גרם נזק, תוך כדי המרדף, וזאת בנוסף לפוטנציאל הנזק העצום שיכול היה להיגרם לשוטרים ולמשתמשים בדרך כתוצאה מהמרדף המסוכן אחריו. ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה כי הערכים המוגנים העומדים בבסיס מעשים אלה הם פגיעה בקניינו של אדם, בתחושת הביטחון האישי שלו, שמירה על ריבונותה של ישראל וביטחונה ושמירה על המשתמשים בדרך.

13. ב"כ המאשימה הדגישה כי הנאשם ביצע עבירות תוך כדי התנהלות הליכים משפטיים נגדו, דבר שמלמד על מסוכנותו. ב"כ המאשימה סברה כי מתחם העונש ההולם בת"פ 10874-03-14 הוא בין 6 חודשי מאסר ועד ל- 12 חודשי מאסר ואף ביקשה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וקנס. אשר לת"פ 26401-10-14 סברה ב"כ המאשימה כי העונש ההולם הוא בין 24 ל- 48 חודשי מאסר וביקשה להשית על הנאשם 36 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס.

14. ב"כ הנאשם ציין שלמרות שהנאשם אינו צעיר, מדובר במעורבותו הראשונה בפלילים, מדובר בהתנהלות שהיא זרה לאורח חייו כפי שאף עולה מהתסקיר. ב"כ הנאשם מסר כי המתחמים להם עתרה המאשימה אינם מתאימים לענישה הנוהגת ולמתחמים שנקבעו בתיקים דומים והציג פסיקה לתמיכה בטענותיו. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא הסעת הפורצים והמתנה ברכב ועל כך הוא לקח אחריות והתחרט חרטה כנה ושלמה. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, במצבו הכלכלי הקשה של משפחתו, בכך שבעת מעצרו נולדה לו בת אשר הוא טרם ראה אותה. יש לו משפחה תומכת ולטענתו זה לא אדם שיחזור לחיי הפשע. עוד ציין ב"כ הנאשם כי בשל אי התייבבות הנאשם במסגרת ההליכים בתיק העיקרי חולטו 10,000 ₪ שהופקדו להבטחת התייבבותו, דבר שיש להתחשב בו שכן מדובר בסכום שווה ערך לשנת עבודה באזור מגוריו של הנאשם.

15. אשר לנסיבות ביצוע העבירה הדגיש ב"כ הנאשם כי המרדף היה קצר ביותר של מספר מטרים וסבר כי

מתחם העונש ההולם בשל האירוע הראשון צריך להיות בין מאסר קצר של מספר ימים ועד למספר חודשי מאסר ובשל האירוע השני בין 12 ל- 24 חודשי מאסר, כאשר הנאשם צריך להיות ממוקם ברף התחתון של המתחם וביקש לחפוף בין העונש שייקבע בשני האירועים ולהטיל על הנאשם עונש כולל אחד.

16. הנאשם בדברו האחרון התחרט על מעשיו ומסר כי לא יחזור למעשים אלה.

מתחם העונש ההולם בת"פ 10874-03-14

17. הערך החברתי המוגן בבסיס עבירות אלה הוא הצורך של המדינה להגן על גבולותיה מפני כניסת שוהים בלתי חוקיים, דבר המסכן את בטחון המדינה ומטיל מעמסה כבדה על כוחות הביטחון. במקרה זה מצטרפת לכניסה לישראל שלא כדין עבירה של התחזות כאשר הציג הנאשם לשוטר תעודת זהות של אחר ובכך הקשה על גילוי העבירה ועל היכולת לאכוף אותה ופגע בערך מוגן נוסף. עוד נהג הנאשם ללא רישיון נהיגה וביטוח, דבר המסכן את המשתמשים בדרך. יצוין בהקשר זה כי אין מדובר במי שמעולם לא היה מורשה לנהוג אלא במי שאין לו רישיון לנהוג בישראל.

18. בנסיבות אלה ובהתחשב במתחם שקבע בית המשפט המחוזי בעפ"ג 44287-02-13 ובעפ"ג 42487-08-13, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא בין חודשיים מאסר ועד לשמונה חודשי מאסר.

מתחם העונש ההולם ת"פ 26401-10-14

19. הערכים המוגנים העומדים בבסיסם של עבירות הרכוש אשר ביצעו הנאשמים הם הגנה על קניינו, בטחונו האישי ופרטיותו של אדם. מעבר לכך בעבירות התפרצות למקום מגורים קיים גם פוטנציאל מפגש של הפורץ עם בעלי הדירה העלול להוביל אף לאלימות. לא בכדי קבע המחוקק לצד עבירות התפרצות לדירה עונש מקסימום של שבע שנות מאסר. לצד עבירות הרכוש הורשע הנאשם גם בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, והערכים המוגנים בבסיס עבירות אלה הם זכותה של המדינה לקבוע מי יכנס בשעריה והגנה על שלום הציבור ובטחונו עוד הורשע בעבירות של פיזיות ורשלנות ברכב, נהיגה ללא רישיון וביטוח, היזק בזדון והכשלת שוטר, והערכים המוגנים בבסיס עבירות אלה הם הגנה על שלמות גופם של השוטרים, הגנה של שלטון החוק ועל מי שאמונים על אכיפתו וכן הגנה על קניינו של אדם והגנה על המשתמשים בדרך.

20. במשך תקופה של כשלוש שנים, מאז כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין, בשורה ארוכה של גזרי דין קבעו בתי המשפט השלום והמחוזי כי מתחם העונש ההולם בעבירה של פריצה לבית מגורים בלבד ללא עבירות נלוות נע בין 10 חודשי מאסר ועד, לכל הפחות, 24 חודשי מאסר (ר' עפ"ג 32050-04-14; עפ"ג 1369-02-14; עפ"ג 18312-12-13; עפ"ג 21338-11-13; ת"פ 28190-05-12).

ת"פ 7177-03-12; ת"פ 47486-01-13; ת"פ 8857-11-13; ת"פ 464-10-11; ת"פ 78-09-13; ת"פ 11683-12-11; ת"פ 48878-03-13). בית המשפט העליון ברע"פ 7683/13 **פרלמן נ' מדינת ישראל** (ניתן 23.2.14) לא התערב במתחם דומה.

21. אכן אימץ בית המשפט העליון בע"פ 370/14 **בעניין סלפית נ' מדינת ישראל** (ניתן 25.8.14) מתחם עונש הולם נמוך יותר בעבירת פריצה לדירה, אולם מתחם זה נקבע בין היתר על רקע העובדה שהתקבל הערעור על בסיס נימוק של אחידות בענישה ביחס לעונשים שנגזרו על שותפים אחרים לאותה עבירה.

22. בית המשפט העליון דן ברע"פ 2423/15 **גולדברג נ' מדינת ישראל** (ניתן 8.4.15) בעבירה של התפרצות למקום מגורים בלבד, ללא עבירה של גניבה, כאשר בית המשפט השלום גזר עונש של 45 ימי מאסר, מטעמי שיקום, וקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 6 ל-30 חודשי מאסר, נוכח הנסיבות הקלות יחסית בהן בוצעה העבירה. בית המשפט המחוזי גזר שישה חודשי מאסר, חלק המאסר שגזר בית משפט השלום ובית המשפט העליון מפי כב' השופטת ברון, קבע כי אין מקום להיעתר לבקשה לרשות ערעור תוך הערה כי עונש זה הוא על הרף הנמוך, בנסיבות המקרה (ר' שם בפסקה 9).

23. גם בית המשפט המחוזי בירושלים דן לאחרונה, בעפ"ג 50484-11-14 **נג'ם נ' מדינת ישראל** (ניתן 26.4.15), בעבירה שבוצעה בנסיבות דומות ולא התערב במתחם שנע בין 12 לבין 24 חודשי מאסר שנקבע על ידי והתייחס בפסקה 8 לייחס בין פסקי הדין של בית המשפט העליון.

24. במקרה שלפניי נלווית לעבירות ההתפרצות למקום מגורים, עבירות נלוות רבות, כך שהמתחם העונש ההולם צריך להיות גבוה יותר, שכן על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם אינו נקבע רק בהתחשב בעבירה עצמה ובערכים המוגנים שבבסיס אותה עבירה, אלא אף בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שלפניי מדובר בפריצה שיטתית מאורגנת בחבורה כאשר לכל משתתף חלק מסוים בביצוע העבירה. הנאשם הגיע במיוחד לישראל כדי לבצע עבירות והכל בשל בצע כסף כתוצאה ממצוקה כלכלית קשה. עוד יש להתחשב בכך שהנאשם נמצא בתחתית התשתית האירגונית, נגנב רכוש רב מהדירה שהושב, נגרם נזק לרכוש הן לניידת והן לגדר תוך כדי המרדף עוד יש להוסיף לחומרה כי שותפיו נכנסו לדירה ולכן הסיכון למפגש אלים בינם לבין בעלי הדירה היה גבוה, אך לא מומש בפועל. בימ"ש העליון הדגיש לא אחת כי יש להגן על הציבור מפני סיכון זה ולכן יש לראות בחומרה יתרה את עבירת הפריצה לדירה, אשר מעבר לפגיעה ברכושו של אדם ובפרטיותו אף עלולה להוביל לפגיעה בשלמות גופו של אדם עוד הדגיש בית המשפט העליון את החומרה הרבה שיש במרדף אחר עבריין הנוהג ברכב באופן המסכן את המשתמשים בדרך ואך בנס אירוע זה הסתיים בפגיעות ברכוש בלבד ולא בנפש.

25. בנסיבות אלה אני סבורה כי מתחם העונש ההולם אירוע זה נע בין 20 חודשי מאסר ועד ל-30 חודשי מאסר.

העונש המתאים

26. הנאשם בן 33, נשוי, בן למשפחה נורמטיבית, ללא עבר פלילי, המפרנס היחיד של בני משפחתו המורחבת, ביתו נולדה במהלך מעצרו ומאסרו יפגע בכלכלת המשפחה באופן אנוש.

27. ריבוי העבירות, העובדה שביצוען היה בתמורה לבצע כסף, בשל מצב כלכלי קשה שלא ישתנה, וכן העובדה שביצע עבירות תוך כדי ניהול ההליכים, מלמדים שיש צורך לתת דגש על הרתעת הנאשם ועל הצורך בהגנה על הציבור מפניו, שכן קיים סיכון לא מבוטל כי הנאשם ישוב לסורו.

28. מנגד הנאשם לקח אחריות למעשיו, חסך הנאשם זמן שיפוטי לא מבוטל והביע את רצונו הן לפני קצין המבחן והן לפני לנהל אורח חיים נורמטיבי עם שחרורו. עוד יש להתחשב בכך שהנאשם שהה במעצר תקופה של 10 חודשים ותנאי מעצר קשים מתנאי מאסר וכי תקופה ממושכת זו הציבה לו גבולות. מדובר במעורבותו הראשונה של הנאשם בפלילים וזהו מאסרו הראשון. עוד התחשבתי בכך שחולט במסגרת ההליכים בתיק זה סך של ₪10,000.

29. לפיכך החלטתי להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם וזאת בהתחשב מחד בצורך בהרתעת הנאשם, בהרתעת הרבים וצורך להגן על הציבור מפניו, ומאידך התחשבתי בלקיחת האחריות, בהבעת החרטה, בעברו הנקי ובנסיבותיו האישיות הקשות.

30. אשר על כן החלטתי להטיל על הנאשם עונש כולל כדלהלן:

א. 20 חודשי מאסר אשר ירוצו מיום מעצרו 10.10.14 וכן בניכוי ימי מעצרו 3.3.14-5.3.14.

ב. 12 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה על חוק הכניסה לישראל או עבירות לפי סעיפים 338(א)(1) או 441 או 275 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, או עבירה של נהיגה ללא רישיון.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ' אב תשע"ה, 05 אוגוסט 2015, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.